

Владислав Андонов и Богдан Станев отпразнуваха с блестящ концерт 25 годишното си творческо сътрудничество.

На 18-ти октомври в голямата концертна зала на НМА „Проф. Панчо Владигеров“ виолистът доц. д-р Владислав Андонов и пианистът ст. преп. д-р Богдан Станев отпразнуваха 25 години съвместна дейност с изключително красива и стилово подобрена концертна програма. Тяхната артистична и преподавателска дейност оставя трайни следи и множество последователи сред музикалната ни общественост, както и многобройни ученици, концертиращи в цял свят. Дейността и на двамата покрива широк спектър от творчески изяви, но най-разпознаваем за публиката си остава знаменитият квартет „Еолина“.

Тази вечер програмата, съпоставяща стиловете на четирима знакови и за камерното музикално творчество композитори Й. С. Бах, Р. Шуман, К. Щамиц и Дж. Енеску, успя да очарова публиката отново и да пренесе слушателите в многопластовата образност на техните творби.

Баховата соната D-Dur (в оригинал за виола да гамба и чембало) от Лайпцигския период на композитора, бе традиционно първа в програмата. Със своята светла изчистена фактура тя въведе пълната зала в атмосферата на Баховата музикална мисъл и неповторима логика. Финия тон и разгръщане на творбата показаха отново така характерния сценичен баланс между Владислав Андонов и Богдан Станев. Веднага след това последва ярката и филигранна соната на Щамиц, първият концертиращ виолист, в B-Dur, подобрена заслужено като една от най-стойностните класически сонати изобщо. Тя надгради неусетно и сякаш без преход създадената от Баховата творба начална атмосфера. След кратка пауза миниатюрите „Приказни картини“ (написани само за четири дни и посветени на немския цигулар и диригент фон Василевски), въведоха публиката в неповторимата Шуманова романтична образност, всяка със своя уникален облик, и така характерната „почти-визуалност“ на предаваните настроения. „Концертна пиеса“ на Енеску, написана по идея на самия Габриел Форе, бе ярък завършек на концерта и прекрасна музикална връхна точка на идейната репертоарна концепция. Изключително стремителното разгръщане към финала, непрекъснатите възходящи модуляции превърнаха пиесата във възможно най-блестящ финал на концертната програма.

Доц. д-р Ирина Харалампиева

София, 18.10.2022